

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. XXXIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538681232/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

talt til Fornuft, saa at han gik ind paa at modtage den Haandsrækning, der ene kunde bringe ham lidt paa Fode.*) Alt hvad der hed Familieindblanding har været Bagger en Plage. Med Skildringen af den Qvasitante, Generalmajorinde B., der i Fortællingen ytrer sin Familievenlighed ved at udsprede ondartet Sladder om Arthur, har Bagger taget Hævn og sat sin Tante Baronesse Sophie Selby g. m. Generalmajor v. Bülow et ondartet Eftermæle.**)

Flere Fællestræk kan nævnes: Bagger og hans Figur mødes i en ikke helt lykkelig Kærlighed til Scenens Kunst; deres lidt svævende, panteistisk farvede religiøse Anskuelse er beslægtede; de har samme litterære Smag: Arthur lader sig paa Dødslejet forelæse Partier af Ugelspiegel; Bagger begynder faa Aar efter Bogens Fremkomst Udgivelsen af »nogle kortvillige Historier om Tiile Ugelspiegel.«***) Endvidere, den Forstaaelse, de savner hos Menneskene, søger de hos Dyrene: Arthurs bedste Ven er hans Hund Murat; det er aabenbart den, som Thora tager sig af i Digtet »Hjemkomsten«, og da Bagger kom til Odense, saas han altid i Selskab med sin »eneste og bedste Ven, en Hund ved Navn Murat.«****) Og endelig: Arthur var en Sanger; men ingen ænsede hans Sang. Det var vel nok den dybeste Skuffelse i Baggers Liv, at hans store Digteraspirationer straks blev mødt med en drøbende Kulde, som han aldrig helt fik Bugt med. Først efter Arthurs Død forstaaer Johannes, at han

*) Vilh. Møller II, S. XII.

***) Oirik Side 59.

****) Bidrag til Tidshistorien. 1837.

*****) Vilh. Møller XLVI.

var »en lille Fugl, der har sin Rede inde mellem Løvet i det lave Buskads.« Netop saadan vurderede Bagger sig selv som Digter:

Mindes dog, at skjønt i høie Træer
Mangen Sangfugl bygger sig en Rede,
Kan man undertiden hist og her
Efter den med Held i Busken lede.
(»Til Læsoren«).

Men kastes der end nok saa ofte et forsonende Skær over Arthurs Person, hans Liv blev dog lige-
fuldt et Liv i Selvdelæggelse, og hans Væsens Brist:
Svagthed lader sig ikke tilsøre. Ingen Vilje møder
Vanskelighederne, Arthur er uden etisk Alvor.

Denne Dom fælder Bagger over sig selv, da han
lader Johs. Harring sidde til Doms over Arthur.

Johannes er Carl Baggers bedre Jeg, han er ud-
styret med hans reneste og bedste Interesser, Kær-
ligheden til de store Aander, Shakespeare, Byron,
Kærligheden til Naturen og Livet i den (han er som
Bagger en stor Fugleven^{*)}). Han har ved med Flid
at tilendebringe et teologisk Studium realiseret, hvad
der for Bagger kun blev en flygtig Plan blandt
mange^{**}).

^{*)} Smågn. Brev til Thora c. 1829: »min Værtinde har til
Flyttedag lejet i Pederhvidtfeldtsstræde Nr. 95 og 96 en
Stucetage, hvor jeg har faaet et pænt Værelse paa 2 Fug
til Gaden. Jeg maa da til den Tid indskrænke mig til 3
Fugle.« Olrik. S. 37.

^{**}) En Tid lang tænkte han paa at studere Theologi og
beklagede sig ofte senere over ikke at have fulgt denne
Idé. Vilh. Møller XXVII.